



Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrvm S. Calixti Pape & Sociorum eius: Ex eo quod est apud V. P. Laur.
Surium: Passus est anno Domini 226. Iuliano & Chrip. Coss. cùm sedisset
annos 5. mensem 1. & dies 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

lit: ubi gloria eorum merita crebris miraculis egregie coruscant,

MARTYRIVM S. CALIXTI PAP AE,
*& Sociorum eius : Ex eo quod est apud V. P. Vide Tom. 2. Annal. C.
 Laur. Surium: Passus est anno Domini 226. Iulianus & Crisp. Coss. Cum sedisset annos 5. mensis 1. & dies 12.*

*Baron. & Notat. in
 Martyrol.*

Roman.

TEMPORIBVS a Alexandri Imperatoris, missō diuinitū incendio pars Capitoliū concremata est, & intrā Iouis temple, finistra aureæ statuæ ipsius Iouis, in liquorem humi resoluta. Ea re permoti aruspices & sacerdotes ad Imperatorem Alexandrū venere, ut irata deorum, quemadmodū ei persuadebant, numina sacrificijs & odoribus placari curaret. Annuit ille petitioni eorum, iusfirque augusta & splendida admodum instruī sacrificia, quibus sacerdotes, pro voto, dijs satisfaccerent. Illi verò die Iouis manē, aëre mirè *Idolorum* sereno, fanum ingressi; inter sacrificia (erat vero quatuor numero) fulmine cœlitū electo, *sacerdotes* *cœlesti fulmine occiduntur.* misericorditer extincti sunt: araque Iouis incendio absumpta; nubilus ac tenebris solus repente aër Romanam plebem extrā Vrbis muros in effusam fugam cōpulit, & animos omnium ingēti terrore cōpleuit. Cumque huc illuc vagabundi discurrerent, quidā trans Tyberim in vrbē Ravennatiū delati, audierunt in quodā templi cōnaculo psallentiū multitudinem Christianorum inter quos Calixtus vrbis Episcop⁹ cū suo Clero fuisse perhibetur. Quod, quidam Consul Pamatius nomine, simulac intellexit, cōfessum.

Baronius
hec Acta in
eo corrigēdā
nullam exci-
taam sub
Alexandro
in Ecclesia

persecutionē

antiqui Chri-

stianarum

verum scri-

ptores asse-

rant. Annal.

Tom. 2. an-

no christi

226. Calisti

Pape 6. Ale-

xāri Imper.

3. sed exita-

tas has mar-

tyrum cla-

des à Iuris

illis consul-

tissimis, qui-

bis vrbis cu-

ra fœrat de-

mandata:

quorum præ-

cipium archi-

tectus erat, Domitius Ulpianus præfetus,

Christianorum

persecutor acerrimus. Quidquid vero hi faciebant; Impera-

toris nomine atque auctoritate se egisse iactabant. Unde &

ea quia in his actis dicuntur ab Alexandro vel eo, iubente

perpetrata esse, ab iisdem I. C. vel Præfetti acta esse, sic

aut (secondum Baron) accipienda.

stim eos apud Imperatorem Alexandrum ac-
cusauit; afferens insignem illam accepti nuper
inportunij cladem eorum potissimum incanta-
tionibus accidisse. Quo auditio, Alexander: Ac-
dicit, quod cipe, inquit, potestatem, & quo scunque inue-
neris Christianos, aut ad sacrificiū dijōs eos
cogito, aut certè exquisitis tormentis ad inter-
nacionem affligito.

Ea fretus potestate Palmatius, mox cum in-
structa militum manu Tyberim transmisit, ut
sacrum illum Christianorum gregem, cui Ca-
lixtus Pótifex cum Calepodio presbytero pre-
erat, vincitum abduceret, a tormentis pro sua
libidine affligeret. Et quidem milites decem
præcipiti furore in coenaculum irruentes, ut
fūam in eos explerent sauitiam, subito exca-
te percussi sunt: prosus ut palpitantes in tene-
bris, re infecta, de cenaculo egrederetur. Quos
ut vidit Palmatius, ingenti timore perterritus,
fugiens eadem narravit Alexandro, qui Chri-
sti potentiam magicis artibus ascribere nō est
veritus. Cui Palmatius: Si magicis artibus hæc
gesta sunt, excitentur deorum nostrorum vir-
tutes sacrificijs, nè omnis populus simili tan-
dem clade affligatur. Nec mora: Imperator
Romanos omnes editio ad Capitolium cōou-
cans, Mercurio præcepit certatim immolari;
morte cunctis proposita qui Mercurij die in z-
e

dibus

dibus suis latitare inuenirentur. Statuto igitur die adeſt omnis populus: inter quos Palmatius cum sua familia primas tenens, porcos & virtulos oblaturus constituit.

Cumque inter magnam pecudum stragem facerdotes decantandis sedulè carminib. cum sanguinis effusione vacarent, virgo templi Iuliana nomine, arrepta à dæmone exclamauit: Deus Calixti viuus & verus est Deus, qui Rei *Demoniaca* publicæ vestre pollutionibus grauiter offensus *confitetur* conteret Regem vestrum mortalem, quod tan- *Christum.* ta animorum pertinacia veritatem respuitis.

Ad hanc vocem motus mirabiliter Palmatius; illicò, trāfisso Tyberi, ingressus est istud *Chri-* *Palmatius* stianorum cœnaculum: in quo S. Pontifex cum *credit.* suis pietati vacabat. Moxque pedibus illius prostratus pura ac sincera fide Christū Iesum confitens, sacro petijt expiari lauacro: orans atque obsecrans ut à dæmonum cultura precibus illius liberaretur. Calixtus hortante maxime Calepodio, indicto vnius diei iejunio, catechezi eum confessim instruxit, positumque in peluum, à pristinis vitæ delictis, sacro latice ritè expiauit. Recuta est eum protinus vxor, tota- *Baptizatur* que familia, filij, ac alij promiscui sexus numero quadraginta: qui Palmatij vestigijs preclarè insistentes perceptam fidei virtutē egregijs precibus declararunt. Palmatius verò omnes suas facultates pauperibus distribuit, cunctosq; Christianos pietatis ergò latitantes misericordiæ suis bonis recreauit.

Intereà post dies duos & triginta, eximia illius pietate atque virtute longè lateq; vagante, Torquatus tribunus vincitum eum in custodal *Alexan-* *Palmatius* *vincitus duci* *cum uxore* *& familia.* *dat sua pau-* *peribus.* *diametri.*

diam dedit, & catenis foedatum imo ornatum
Alexandro exhibuit. Imperator, viso illo, Pal-
mati, inquit, siccine, relictis dijs, mortalem ho-
minem colere iuuat? Illo verò nihil respóden-
te, rursus Alexander: Loquere, inquit, omni
postposito timore, fiducialiter. Tum Palma-
tius: Si libertas loquendi darur, loquimur ve-
ritatem. Et Alexander: Loquere, inquit, exce-
pta tamen deorum iniuria. Respondit Palma-
tius. An dij tibi dicendi videntur, qui morta-
lium manib. facti, neq; audire, neq; fari queut?
Sed obsecro te, vt Deo tuo dicas, vt mihi lo-
quatur: Quod si factum fuerit, nō recuso divi-
nos illis decernere honores. Dicit ei Alexan-
der: Tu qui à eunabilis deos adorasti, qua nunc
temeritate eos relinquis? Respódit Palmatius:
Equidem infelix profundis adhuc ignorantie
inuolutus tenebris, hoc feci; nunc verò Christi
lumine misericorditer illustratus, veritatē co-
gnoui. Hinc deprecor Christum Dominum, vt
ignoranti veniam tribuat, & ad cognitionem
sui nominis clariorem perducat. His auditis
subridens Alexander, eum cuidā Senatori Sim-
plicio nomine tradidit, vt suis blāditijs ad deo-
rum culturam retiocaret.

Simplicius igitur Palmatium omni cum hu-
manitate excipiens, preciosis vestibus nobili-
ter indutū, duxit in domum suā: præcipiens vx-
ori ac maioribus familiae suę, vt omnem domū
Palmatius in sua potestate haberet. Tunc ille
ieiunijs, orationibus, ac vigilijs insistens, non
cessabat Christi misericordiam & pristini er-
roris veniam deprecari. Eodem tempore qui-
dam, Felix nomine, ad eum supplex venit,
vxori

*Palmatius
demonstrat
Idolorū va-
nitatem.*

*Traditur
Simplicio
Senatori eu-
stodiendum.*

*Vacat ope-
ribus iusticie
vir sanctus.*

vxori annos continuò quatuor paralysi labo-
ranti sanitatem p̄stulaturus . Quem Palma-
tius ad pedes suos prostratum vt vīdit , motus
misericordia in faciē ruit, fusisque lachrymis,
pro salute Blandæ (hoc namque vxori Felicis
nomen erat) Domini misericordiam depre-
cari coepit.

Eo autem precibus adhuc incumbente, Blā- *Precibus*
da suis ipsa pedibus sana prorsus & incolmis *Palmaijs*
aduenit, domumq; Senatoris Simplicij intrans *Blanda para-*
humiliter baptismum flagitauit. Et quidem ac *lytica sana-*
citus ilicò à Palmatio Calixtus, Felicem cum *tur.*
coniuge Blanda baptimate Iustravit: & Sim-
plicius eodem permotus miraculo eandem *S. Calixtus*
Christi gratiam, cum familia sua promiscui se- *baptizat do-*
xus sexaginta oēto, fidei calore incensus per- *mum Felicie*
cepit. Ea res vt Imperatori Alexando innotuit, *& Simpli-*
mox manipulum militū ad Simplicij domum *cij: qui oēs*
misit: qui protinus cunctos sacro fonte Iustra- *cum SS. Pal-*
tos comprehensos, ex sententia Imperatoris, *matio & Ca-*
gladio obtruncarunt. Inter eos beatus quoque *lepodio ob-*
Calepodius martyrij corona redimitus p gla- *truncantur.*
diū ad superos concessit: cuius corpus Cali-
xtus Pontifex linteaminibus inuolutum & a-
romatibus conditum, cum hymnis & laudibus
in cœmeterio sepeliuit.

Porrò Calixtus vt laborantibus Ecclesiaz
membris adhuc consulteret, rursus transmisso
Tybere, in ædibus Pontiani iuxta Vrbem Ra-
uennatium ad studia orationis redijt: vbi, mis-
so occulte ab Alexandro milite, iniecta ei vin-
cula fuere. Et vt eius constantia frangeretur, o-
mni alimonia subtracta, diebus quinque dira
fame cruciatus fuit: cūm ille interim pane
cale-

*Cruciatur
fame Calix-
tus Episcop⁹
& fultibus
cæditur.*

cælestis verbi animum mentemq; pasceret, & indies magis confortaretur. Indè fustibus quotidie cæsus, cùm iam longo carceris squalore esset maceratus, nocte quadam, B. Calepodij ei adstitit, eiusque animum futura sempiternæ retributionis mercede mirum in modum roborauit.

*Priuatus mi-
les martyr.* Inter hæc miles quidam nomine Priuatus viceribus ac doloribus plenus, qui eodem in carcere vincitus tenebatur, lachrymabundus ad eum accessit, vt precib. suis dolores depeleret: & sanitatem in Christi nomine cōfenseret.

Calixtus conuersione militis & fide gauisus, licet eum sacro latice lustravit, & omnem doloris vicerumque vim simul depulit. Quibus auditis, Alexander iracundia plenus, missis ap̄aritorib⁹, Priuatum ad necem vsque plumbatis cædi mandauit: Calixtum verò è fenestra domus præcipitari, ligatoque ad collum eius saxo, in puteum demergi: & ingenti ruderum cumulo tumulari. Elāpis verò septem & decē, à peracto martyrio, diebus, quidā ex eius presbyteris Asterius nomine, noctu cum Clero adueniens sacrūm Pontificis corpus eruit, atque in coemiterio Calepodij via Aurelia pridielius Octobris sepeliuit. Indè post dies sex Asterius tentus iussu Alexadri, & per pontem præcipitatus gloriosam martyrij coronam p̄riter adeptus est: cuius corpus in Hostia inventum, in eadem ciuitate Hostiensi quartodecimo Kalend. Novembr. conditum est.

*Asterius
presbyter
martyr.*